

ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΡΘΟΦΩΝΙΑΣ

1ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Όταν συναντάμε τα «μπ», «γγ» ή «γκ», «ντ» στη μέση μιας ελληνικής λέξης, τότε αυτά προφέρονται ως «mb», «ng», «nd» και όχι ως «b», «g», «d».

το μπ προφέρεται mb

π.χ. γράφουμε «κάμπος», αλλά προφέρουμε κάmbος και όχι κάboς

το γγ προφέρεται ng

π.χ. γράφουμε «φεγγάρι», αλλά προφέρουμε φεngάρι και όχι φεgάρι

π.χ. γράφουμε «άγγελος», αλλά προφέρουμε άngeλος και όχι άgeλος

το γκ προφέρεται ng

π.χ. γράφουμε «πάγκος», αλλά προφέρουμε πάngος και όχι πάgoς

π.χ. γράφουμε «τσαγκάρης», αλλά προφέρουμε τσαngάρης και όχι τσαgάρης

το ντ προφέρεται nd

π.χ. γράφουμε «πάντα», αλλά προφέρουμε πάνnda και όχι πάda

π.χ. γράφουμε «τεντώνω», αλλά προφέρουμε τεndώνω και όχι τεdώνω

π.χ. γράφουμε «κοντά», αλλά προφέρουμε kondá και όχι kodá

π.χ. γράφουμε «έντιμος», αλλά προφέρουμε έndιμος και όχι έdiμος

Το ίδιο ισχύει και όταν τα συναντάμε και με άλλο σύμφωνο

π.χ. γράφουμε «εμπρός», αλλά προφέρουμε embρός και όχι ebρός

π.χ. γράφουμε «Κάντζα», αλλά προφέρουμε Kándζα και όχι Kádζα

2ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Όταν συναντάμε τα “μπ”, “γκ”, “ντ” στην αρχή μιας ελληνικής λέξης, τότε αυτά προφέρονται b, g, d

π.χ. γράφουμε «μπανάνα» και προφέρουμε banána

π.χ. γράφουμε «γκαρίζω» και προφέρουμε γαρίζω

π.χ. γράφουμε «ντουλάπα» και προφέρουμε δουλάπα

Το ίδιο συμβαίνει και όταν το αρχικό αυτό γράμμα διπλασιάζεται

π.χ. γράφουμε «μπαμπάς» και προφέρουμε βαβάς

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι κανόνες αυτοί ισχύουν μόνο για τις ελληνικές λέξεις.

3ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Οι ξένες ακόμα και οι λατινικές ή οι ελληνοποιημένες ξένες λέξεις προφέρονται **όπως γράφονται**.

π.χ. γράφουμε «καμπάνα» και προφέρουμε καμπρανα γιατί προέρχεται από τη λέξη γαλλική λέξη campagne που σημαίνει εξοχή.

π.χ. γράφουμε «αντίο» και προφέρουμε αδίο γιατί προέρχεται από τις λέξεις au Dieu που σημαίνουν στο Θεό

π.χ. γράφουμε «άντε» και προφέρουμε άδε γιατί προέρχεται από τη λατινική λέξη adeste που σημαίνει ελάτε

π.χ. γράφουμε «παντελόني» και προφέρουμε πα-nt-ελόνι γιατί προέρχεται από τη λέξη Pantalone που είναι κωμικός ήρωας του ιταλικού θεάτρου.

4ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Όταν συναντάμε τα «μπ», «γγ» ή «γκ», «ντ» στη μέση ελληνικού ρήματος που βρίσκεται σε χρόνο με αύξηση και στην οριστική ξεκινά με «μπ», «γγ» ή «γκ», «ντ» τότε αυτά προφέρονται b, g, d

π.χ. μπαίνω: έμπαινα έβαινα,

π.χ. ντύνω,: έντυσα έδυσα

5ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Όταν συναντάμε το «ν» πριν τα σύμφωνα της φράσης «κάποτε έψαξα» , δηλαδή πριν τα κ, π, τ, ψ, ξ ως αρχικά μόνο στις ελληνικές λέξεις, αυτά προφέρονται ως εξής:

Το «ν» πριν το «κ» προφέρεται με ελαφρύ «g»
π.χ. τον (ελαφρύ g) καιρό

Το «ν» πριν το «π» προφέρεται με ελαφρύ «m»
π.χ. τον (ελαφρύ m) πατέρα

Το «ν» πριν το «τ» προφέρεται με ελαφρύ «d»
π.χ. τον (ελαφρύ d) τάφο

Το «ν» πριν το «ψ» προφέρεται με ελαφρύ «m»
π.χ. τον (ελαφρύ m) ψαρά

Το «ν» πριν το «ξ» προφέρεται με ελαφρύ «g»
π.χ. τον (ελαφρύ g) ξιφία

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι κανόνες αυτοί ισχύουν μόνο για τις ελληνικές λέξεις.

π.χ. προφέρουμε τον καφέ χωρίς το ελαφρύ g γιατί η λέξη καφές προέρχεται από την ξένη λέξη coffee.

6ος ΚΑΝΟΝΑΣ

Όταν συναντάμε το «σ» ή και το τελικό «ς» σε μία η δύο **ελληνικές** λέξεις πριν τα μ, λ, ν, ρ, γ, αυτό προφέρεται ως καθαρό «ζ» ως εξής:

Το «σ» πριν το «μ»
π.χ. γράφουμε «κόσμος» και προφέρουμε «κόζμος»
π.χ. γράφουμε «τους μήνες» και προφέρουμε «τουζ μήνες»

Το «σ» πριν το «λ»
π.χ. γράφουμε «της λάβας» και προφέρουμε «τηζ λάβας»
π.χ. γράφουμε «τους λαούς» και προφέρουμε «τουζ λαούς»

Το «σ» πριν το «ν»
π.χ. γράφουμε «τους ναούς» και προφέρουμε «τουζ ναούς»
π.χ. γράφουμε «της νονάς» και προφέρουμε «τηζ νονάς»

Το «σ» πριν το «ρ»
π.χ. γράφουμε «εισροή» και προφέρουμε «ειζροή»
π.χ. γράφουμε «της ραφής» και προφέρουμε «τηζ ραφής»

Το «σ» πριν το «γ»

π.χ. γράφουμε «της γιαγιάς» και προφέρουμε «τηζ γιαγιάς»

π.χ. γράφουμε «τους γάμους» και προφέρουμε «τουζ γάμους»